

Arrest

nr. 251 722 van 26 maart 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat R. JESPERS
Broederminstraat 38
2018 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 8 januari 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 december 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 februari 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 maart 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat R. JESPERS in opvolging van advocaat S. VAN ROSSEM en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U, A.Y., verklaarde de Iraakse nationaliteit te bezitten en van Koerdische origine te zijn. U werd in 1990 te Qabusiya geboren waar u tevens woonachtig was. In de vroege morgen van 3/08/2014 ontvluchtte u uw dorp omdat IS op het punt stond uw dorp in te nemen. U vluchtte naar Zakho waar u een week verbleef en doorreisde naar Turkije. Na een kort verblijf in Izmir vestigde u zich in Istanbul waar u tot maart 2018 verbleef. Hierna reisde u via Griekenland door naar België waar u op 2/09/2018 aankwam en er een verzoek tot internationale bescherming indiende.

Op 30 juli 2019 werd u de internationale bescherming geweigerd, daar geen geloof kon worden gehecht aan uw beweerde herkomst uit Qabusiya. Op 25 mei 2020 bevestigde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen deze beslissing in haar arrest met nummer 235968.

U keerde niet terug naar uw land van herkomst, maar diende op 28 september 2020 een volgend verzoek om internationale bescherming in. U herhaalt dat u wel degelijk van Qabusiya afkomstig bent en legt ter staving daarvan een woonattest neer, uw nationaliteitsbewijs, een uittreksel van het geboorteregister en het verzendbewijs.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal (CGVS) evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw volgend verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissarisgeneraal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissarisgeneraal het verzoek niet-ontvankelijk.

Voor zover u uw huidige verzoek om internationale bescherming steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw vorige verzoeken tot internationale bescherming hebt uiteengezet, dient te worden opgemerkt dat uw eerste verzoek door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat geen geloof kon worden gehecht aan uw regio van herkomst. Deze beslissing en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd.

Wat betreft uw huidig verzoek om internationale bescherming dient te worden vastgesteld dat er geen nieuwe elementen voorhanden zijn die de kans aanzienlijk vergroten dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Vooreerst moet benadrukt worden dat de beslissing naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming niet gebaseerd was op het ontbreken van identiteitsdocumenten, maar op een veelheid aan inconsistente en foutieve verklaringen over uw regio van herkomst, zowel wat betreft de geografische omgeving van uw dorp, de prominente figuren uit de regio, en de veiligheidssituatie ter plaatse.

Wat de documenten die u neerlegt ter ondersteuning van uw huidige asielerzoek betreft, moet het volgende worden opgemerkt. Aan documenten kan slechts bewijswaarde worden toegeschreven indien ze een geloofwaardig relaas ondersteunen, wat hier geenszins het geval is. Bovendien blijkt uit informatie waar het CGVS over beschikt en die toegevoegd werd aan uw administratief dossier dat er in Irak sprake is van grootschalige corruptie en documentenfraude. Zowat elk document kan tegen betaling verkregen worden. Dit relativeert in sterke mate de bewijswaarde van Iraakse documenten.

Uw nationaliteitsbewijs vermeldt bovendien enkel een plaats van uitgifte (Nineveh) wat er louter op wijst dat u daar bent geregistreerd, niet dat u er ook werkelijk tot aan uw vertrek heeft verbleven. Uw uittreksel uit het geboorteregister bevat evenmin informatie over waar u verbleven heeft tot uw vertrek. In het woonattest dat u neerlegt, stellen de burgemeester en ouderenraad van Qabusiya dat u in het dorp Qabusiya woonachtig was. Dit attest werd opgesteld op 15 juli 2020. Er moet worden benadrukt dat dit attest een sterk gesolliciteerd karakter heeft en geen informatie bevat over de periode waarin u dan wel woonachtig geweest bent in Qabusiya.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of terugnrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”

Verzoekschrift

2. In het verzoekschrift stelt verzoeker vast dat zijn verzoek om internationale bescherming niet ontvankelijk werd verklaard, “*daar het CGVS meent dat hij niet voldoende aangetoond heeft dat hij zich kan beroepen op een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie of dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming en dat de nieuwe documenten die hij aangebracht heeft niet van die aard zijn om deze aanvraag opnieuw in overweging te nemen en verder te onderzoeken*”.

Met betrekking tot de weerlegging en de uiteenzetting van de elementen uit de motivatie van de bestreden beslissing stelt verzoeker als volgt:

“a) Aangaande nieuwe elementen

Tijdens zijn vorig verzoek tot internationale bescherming werd door het CGVS in zijn beslissing als volgt geoordeeld:

[...]

Uit vorige beslissing blijkt zeer duidelijk dat hij niet aannemelijk kon maken dat hij wel degelijk van de regio afkomstig was en dat er, omwille van deze ongeloofwaardigheid, evenmin enig geloof kon worden gehecht aan zijn asielrelaas.

Bij huidige bestreden beslissing wordt als volgt gemotiveerd:

[...]

Verzoeker legt bij huidig verzoek bijkomende documentatie neer waaruit zijn herkomst blijkt. Hiermee staat zijn afkomst wel degelijk vast en dient het verzoek tot internationale bescherming van verzoeker ten gronde behandeld worden.

Verzoeker maakt het CGVS er attent op dat deze documenten dienden opgenomen te worden in het dossier en dus ook aan een onderzoek dienden onderworpen te worden. Verzoeker heeft er alles aan gedaan om zijn verzoek en relaas te staven. Dat verwerende partij het redelijkheidsbeginsel dan ook schendt door geen rekening te houden met de nieuwe documenten van verzoeker.

De nieuwe documenten vormen wel degelijk een nieuw element o.g.v. art. 57/6/2 en art. 51/8 van de vreemdelingenwet waardoor het verzoek van verzoeker naar behoren onderzocht diende te worden.

Er is in hoofde van verzoeker wel degelijk sprake van een nieuw element die de kans aanzienlijk groter maakt dat hij in aanmerking komt voor bescherming. Het is dan ook onzorgvuldig van verwerende partij om geen individueel onderzoek te voeren naar de situatie en het dossier van verzoeker en deze documenten van de baan te schuiven door te verwijzen naar het feit dat documenten in zijn land van

herkomst door fraude verkrijgbaar zijn, zonder enig onderzoek naar de authenticiteit van deze documenten. Op deze wijze is het voor verzoeker onmogelijk om ooit zijn afkomst te kunnen aantonen en zijn relaas te staven. Dat dit alles een schending is van de wet van 29.07.1991 namelijk een schending van de motiveringsplicht. Er rust een (terechte) verplichting op een asielaanvrager om zijn relaas naar behoren te staven met de nodige documenten, doch er licht eveneens een verplichting op het CGVS om met deze documenten rekening te houden en aan een behoorlijk en individueel onderzoek te onderwerpen. Hierbij bleef het CGVS in gebreke. Dat dit dan ook een flagrante schending uitmaakt van de motiveringsplicht! De formele motiveringsplicht vereist dat de feitelijke en juridische motieven in de beslissing zelf weergegeven worden. In casu wordt dit niet gedaan. Het CGVS heeft de plicht elk dossier individueel en grondig te onderzoeken. Het CGVS heeft in het geval van verzoeker nagelaten dit te doen.

b) Aangaande zijn asielrelaas

Het CGVS stelt dat verzoeker niet heeft aangetoond dat hij zich kan beroepen op een gegronde vrees voor vervolging en dat er weinig geloof kan worden gehecht aan zijn asielrelaas. Het CGVS verwijst hierbij naar verklaringen die hij tijdens zijn eerste verzoek tot internationale bescherming heeft afgelegd. Nochtans heeft zowel verzoeker als zijn voormalig raadsman meermaals verklaard dat hij de desbetreffende tolk tijdens zijn persoonlijk onderhoud niet verstond en er op deze manier ook veel informatie verloren ging. Verzoeker wenst hierop te reageren.

Verzoeker is Irak ontvlucht nadat ISIS aan zijn optocht door Irak begon. Hij vluchtte richting Turkije verder naar Europa. Verzoeker is een ongeletterde herdersjongen. Hij behoort niet tot de hogere klasse van Irak. Het feit dat hij niet alle omliggende dorpen correct kon situeren, of dat hij de verschillende leiders van de provincie niet kon benoemen, is hieraan te wijten. Hier houdt verwerende partij onvoldoende rekening mee.

Verzoeker zijn vorige asielaanvraag is geweigerd omwille van het feit dat men geen geloof hechtte aan zijn verklaringen i.v.m. zijn afkomst. Dat hij hieromtrent nieuwe documenten neerlegt die zijn afkomst kunnen aantonen.

Dat het duidelijk mag zijn dat verzoekende partij zich in een vicieuze cirkel bevindt: er is nog steeds sprake van een gegronde vrees in hoofde van verzoeker, indien hij terug dient te keren naar zijn land van herkomst. Verzoeker heeft er dan ook alles aan gedaan om zijn asielrelaas te staven. Toch blijft het CGVS verwijzen naar zijn eerste asielaanvraag. Het lijkt wel alsof, indien men een negatieve beslissing ontvangt van het CGVS, men gedoemd is om een negatieve beslissing te ontvangen m.b.t. de volgende aanvraag. Verzoeker kan onmogelijk terugkeren naar zijn land van herkomst! Zijn leven is er in gevaar!

Dat hij van bij de aanvang de waarheid heeft verteld maar niet geloofd werd. Dat hij zijn relaas nu kan bevestigen aan de hand van stukken en hiermede rekening dient te worden gehouden. Hij heeft gehandeld naar de geldende regelgeving en is van goede wil. Hij kan dan ook onmogelijk terugkeren naar Irak. Hij heeft een terechte vrees voor zijn leven bij terugkeer. Bovendien heeft hij geen enkel sociaal opvangnetwerk meer in zijn land van herkomst. Dat de gegronde vrees in hoofde van verzoeker onderzocht dient te worden! Dat het onzorgvuldig is van het CGVS om dit niet te doen!

c) Aangaande de situatie in Koerdistan

In tegendeel tot wat het CGVS stelt, is de situatie in Koerdistan, zeer onveilig. Zij beslisten in september 2017 over de onafhankelijkheid waardoor de situatie nog steeds erg precair is. Tot op heden is er nog steeds de nodige spanning. Dit wordt ook door verschillende rapporten van vooraanstaande mensenrechtensituatie

bevestigd. De situatie in bepaalde regio's in Irak, met name de regio van herkomst van verzoeker, blijft zeer precair. Gelieve in bijlage stukken te vinden die dit bevestigen. Wanneer verzoeker zou moeten terugkeren zal artikel 3 van het EVRM geschonden worden. Daarnaast bevestigen alle Belgische nieuwsberichten de onveilige situatie. De grens tussen Turkije en Syrië is momenteel nog steeds een oorlogsgebied. De verslagen waarnaar verwerende partij verwijst, zijn niet meer van toepassing op verzoeker gezien het onafhankelijkheidsreferendum dat eind september 2017 in Irak heeft plaatsgevonden en de oorlog opleefde in 2019 en nog steeds woedt. Dit is een schending van het motiveringsbeginsel. Ook het UNCHR spoort Staten aan om verzoekers van internationale bescherming niet terug te sturen naar hun land van herkomst, doch ook waarschuwt voor het terugsturen van verzoekers naar andere regio's gelet op het risico dat dit kan inhouden:

[...]

Dat het CVGS klaarblijkelijk van oordeel is dat verzoeker, ondanks de zeer gevaarlijke situatie in zijn land van herkomst, kan terugkeren, is een schending van het redelijkheidsbeginsel.

Daarnaast merkt verzoeker op dat het CVGS geen onderzoek deed naar een alternatieve vestigingsmaatregel. Dit is een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel."

Met betrekking tot de toekenning van de status van vluchteling aan verzoeker, gelet op het bestaan in zijn hoofde van gegronde vrees voor vervolging ingeval van terugkeer naar zijn land van herkomst, stelt verzoeker het volgende:

"Volgens artikel 1 A 2) van het verdrag van Genève d.d. 28.07.1951 is vluchteling, hij of zij die uit gegronde vrees voor vervolging wegens hun ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of hun politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan zij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenvermelde vrees, niet wil inroepen. Verzoeker meent dat er geen discussie meer kan bestaan over het feit of hij voldoet aan de criteria van de conventie van Genève om erkend te worden als politiek vluchteling. Ter illustratie wil verzoeker in wat volgt zeer kort de verschillende criteria bijlichten.

a) Gegronde vrees voor vervolging

De situatie in Irak is nog steeds zeer gevaarlijk en de autoriteiten slagen er niet in om de veiligheid van burgers te garanderen. Dit wordt ook bevestigd door het COI-rapport en door de motivering van het CGVS. In de regio vanwaar verzoeker afkomstig is, is de situatie op dit moment nog steeds precair. Indien verzoeker terug dient te keren zijn zal art 3 EVRM geschonden worden. Artikel 3 van het EVRM omvat het volgende: " Niemand mag worden onderworpen aan foltering en mensonwaardige of vernederende behandelingen of straffen".

Elke staat heeft een beschermingsplicht t.o.v. mensen die foltering en mensonwaardige behandeling dienen te ondergaan. Dit betekent dat niemand in een onherstelbare toestand van reëel gevaar daartoe geplaatst wordt, ook al is het buiten de jurisdictie van die staat zelf. (Arrest Kirkwood (19479/83), 12 maart 1984).

Het is dan ook onbegrijpelijk voor verzoeker dat verwerende partij de specifieke situatie van verzoeker in Irak niet afdoende heeft onderzocht!

b) Persoonlijke vervolging

Het verdrag van Genève verklaart dat er een gegronde vrees voor vervolging moet bestaan wegens het ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of het hebben van een politieke overtuiging.

Indien verzoeker dient terug te keren naar Irak dan vreest hij dat hij dadelijk zal gearresteerd/gefolterd/mishandeld worden, wat een schending van art. 3 EVRM zal uitmaken. Dat het leven van verzoeker in gevaar is en dat zijn veiligheid in het land van herkomst niet gegarandeerd kan worden! Dat dan ook duidelijk blijkt dat een persoonlijke vrees voor vervolging bestaat in hoofde van verzoeker en dat hij de vluchtelingenstatus absoluut nodig heeft!

c) Onmogelijkheid om de bescherming van zijn land in te roepen

Ook dit criterium is zonder enige twijfel vervuld in hoofde van verzoeker. Dat dit voor verzoeker onbegrijpelijk is en dat hij vreest dat hij gewoon machteloos staat en geen bescherming zal bekomen! Na de verdrijving van IS, heeft de sjiiitische militie er de macht waardoor het geweld is toegenomen. Gezien zij onderdeel uitmaken van de overheid, kan verzoeker onmogelijk de bescherming inroepen van zijn eigen land."

Met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus aan verzoeker, stelt verzoeker:

"Dat de materiële motiveringsverplichting geschonden werd door het Commissariaat Generaal aangezien men verzoeker gewoon afwijst om het subsidiaire beschermingsstatuut toe te kennen zonder daarbij zijn echte individuele redenen na te gaan. De bestreden beslissing laat na afdoende te motiveren waarom verzoeker ook niet de subsidiaire bescherming kan worden toegekend. Dat het CGVS afdoende dient te motiveren in zijn beslissing waarom verzoeker ook niet in aanmerking komt voor het subsidiaire beschermingsstatuut. Bezwaarlijk kan men stellen dat uitgebreid wordt gemotiveerd waarom verzoeker eveneens het subsidiaire beschermingsstatuut wordt geweigerd.

Verschiedende mensenrechtenorganisaties stellen ook dat mishandelingen en martelingen in Irak nog steeds bij de dagdagelijkse praktijken behoren. Dat de motivering van het CGVS m.b.t. de subsidiaire bescherming manifest ontoereikend is op dit vlak.

Het CGVS is verplicht alle elementen te onderzoeken op zijn belang ten aanzien van zowel het vluchtelingenstatuut als het statuut van subsidiaire bescherming. Dat het CGVS hier dan ook in gebreke is gebleven. Het CGVS nam een negatieve beslissing m.b.t. de asielaanvraag van verzoeker zonder evenwel na te gaan of hij in aanmerking komt voor het subsidiaire beschermingsstatuut. Een verwijzing naar de algemene veiligheidssituatie in Irak is hierbij niet voldoende! Indien het CGVS van mening is dat de personen niet beantwoorden aan de definitie van vluchteling dient te worden nagegaan of zij eventueel in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming.

Dat het CGVS hier in gebreke is gebleven en de bepalingen van het subsidiaire beschermingsstatuut heeft miskend. Dat verzoeker minstens de subsidiaire bescherming nodig heeft.

Dit is het geval indien er: [...]

Indien verzoeker dient terug te keren heeft hij schrik dat hij het slachtoffer zal zijn van foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in zijn land van herkomst of ernstige bedreiging van zijn leven of persoon riskeert. Er vinden nog op geregelde tijdstippen bombardementen plaats. Bovendien zijn mishandelingen en martelingen nog steeds de praktijk in Irak.

Verzoeker is gevlucht op het moment dat ISIS doordrong. De situatie in zijn land van herkomst is nog steeds precair.

Een onmenselijke of vernederende behandeling is een behandeling die in strijd is met artikel 3 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens (EVRM). Dat door de beslissing van het CGVS de bepalingen van het subsidiaire beschermingsstatuut miskend worden aangezien men geen afdoende motivering aangeeft waarom men verzoeker weigert. Het CGVS heeft de plicht elk dossier individueel en grondig te onderzoeken. Het CGVS heeft in het geval van verzoeker nagelaten dit te doen. De beslissing zoals ze genomen werd door het CGVS is dan ook een flagrante schending van de materiële motiveringsplicht. Het is voldoende een risico te lopen om in aanmerking te komen voor het statuut. Dat dit in casu bij verzoeker het geval is. Dat hij dan ook de subsidiaire bescherming nodig heeft.”

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom het voorliggend volgend verzoek om internationale bescherming al dan niet ontvankelijk is.

4. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

5. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 van het EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 van het EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, deel 2.1, nr. 3.7).

Artikel 3 van het EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Daarnaast biedt artikel 3 van het EVRM een vergelijkbare bescherming als deze voorzien in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Beide bepalingen beogen bescherming te bieden wanneer, in uitzonderlijke omstandigheden, de mate van het veralgemeend geweld van een dergelijke intensiteit is dat eenieder die terugkeert naar een bepaalde regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt op ernstige schade (cf. EHRM, *Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226).

Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus

dan wel de subsidiaire beschermingsstatus integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is dan ook niet aan de orde.

6. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staaft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

7. Artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissing werd genomen, luidt als volgt:

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.”

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

De parlementaire voorbereiding van de wet van 8 mei 2013 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, die leidde tot de invoering van (oud) artikel 57/6/2 dat thans *mutatis mutandis* werd ondergebracht in het nieuwe artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de verzoeker om internationale bescherming pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen *an sich* bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een

eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24*).

De terminologische wijziging, ontvankelijkheid in plaats van inoverwegingneming, heeft geen enkele impact op de *ratio legis* die leidde tot de invoering van (oud) artikel 57/6/2 door de wet van 8 mei 2013, noch op de draagwijdte van het onderzoek van de Commissaris-generaal (*Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001, 116*).

8. Verzoeker volhardt in het verzoekschrift dat uit de documenten die hij neerlegde in het kader van zijn onderhavig volgend verzoek om internationale bescherming wel degelijk zijn herkomst blijkt.

De loutere verwijzing in het verzoekschrift naar de voorgelegde documenten kan niet aangenomen worden ter ontkrachting van de motiveringen die stellen:

- de beslissing naar aanleiding van verzoekers eerste verzoek om internationale bescherming was niet gebaseerd op het ontbreken van identiteitsdocumenten, maar op een veelheid aan inconsistente en foutieve verklaringen over verzoekers voorgehouden regio van herkomst, zowel wat betreft de geografische omgeving van zijn dorp, de prominente figuren uit de regio en de veiligheidssituatie ter plaatse;
- aan documenten kan slechts bewijswaarde worden toegeschreven indien ze een geloofwaardig relaas ondersteunen, wat hier geenszins het geval is;
- in Irak is sprake van grootschalige corruptie en documentenfraude en zowat elk document kan tegen betaling verkregen worden, wat in sterke mate de bewijswaarde van Iraakse documenten relativeert;
- aangaande het nationaliteitsbewijs: dit vermeldt enkel een plaats van uitgifte (Nineveh) wat er louter op wijst dat verzoeker daar is geregistreerd en niet dat hij er ook werkelijk tot aan zijn vertrek heeft verbleven;
- aangaande het uittreksel uit het geboorteregister: dit bevat evenmin informatie over waar verzoeker verbleven heeft tot zijn vertrek;
- aangaande het woonattest, opgesteld door de burgemeester en ouderenraad van Qabusiya op 15 juli 2020: dit attest heeft een sterk gesolliciteerd karakter en bevat geen informatie over de periode waarin verzoeker woonachtig was in Qabusiya.

9. Ter verschoning van zijn ongeloofwaardig bevonden verklaringen aangaande zijn voorgehouden herkomst in het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming verwijst verzoeker in het verzoekschrift naar problemen met de tolk tijdens het persoonlijk onderhoud van zijn eerste verzoek en naar zijn profiel van ongeletterde herdersjongen.

In het kader van verzoekers eerste verzoek om internationale bescherming oordeelde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dienaangaande bij arrest nr. 235 968 van 25 mei 2020 reeds als volgt:

“2.5.3. Verzoeker poneert in zijn enig middel in de eerste plaats dat het procedurele luik van artikel 3 van het EVRM en artikel 48/6, §3, van de vreemdelingenwet zouden zijn geschonden omdat hij niet in zijn eigen taal zou zijn gehoord.

De Raad merkt hierbij alvast op dat de bestreden beslissing geen verwijderingsmaatregel omvat en dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet. Daarnaast kan noch uit artikel 3 van het EVRM, noch uit artikel 48/6, §3, van de vreemdelingenwet een recht worden afgeleid om in de eigen taal te worden gehoord, waardoor dit middelonderdeel juridische grondslag mist.

Bovendien blijkt uit het administratief dossier dat het middelonderdeel ook feitelijke grondslag ontbeert. Bij het indienen van zijn verzoek om internationale bescherming verklaarde verzoeker uitdrukkelijk de bijstand te wensen van een tolk die de taal “Badini” beheerst (AD, stuk 16, bijlage 26, 5 september 2018). Toen zijn eventuele bijzondere procedurele noden werden bevroegd, maakte verzoeker geen enkele opmerking over de taal waarin hij zou worden gehoord (AD, stuk 13, Vragenlijst “Bijzondere procedurele noden” DVZ, 17 oktober 2018). Bij het afleggen van zijn verklaring kreeg verzoeker de bijstand van een tolk “Badini” en bevestigde hij het volgende: “Ik beheers deze taal voldoende om de problemen die geleid hebben tot mijn vlucht te verwoorden en hierover vragen te beantwoorden” (AD, stuk 15, Verklaring betreffende de procedure, 17 oktober 2018). Ook ter gelegenheid van het opmaken van de vragenlijst voor het Commissariaat-generaal werd aan verzoeker gevraagd of hij de tolk “Badini” goed begrepen had, waarop hij uitdrukkelijk bevestigend antwoordde (AD, stuk 14, Vragenlijst CGVS,

23 mei 2019, vraag 5). *Pas in fine van zijn persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal stelde verzoeker dat hij “meer dan de helft van de vragen niet kon verstaan” door een probleem met het dialect (AD, stuk 4, notities van het persoonlijk onderhoud, 20 juni 2019, p. 30). Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat er inderdaad sporadisch misverstanden opdoken, zoals over het woord ‘sprinkhaan’ (Ibid., p. 7), maar verzoekers stelling dat hij de tolk “voor de helft niet begreep” vindt geen steun in deze notities. De ontstane misverstanden lijken evenwel eerder toe te schrijven aan verzoekers onwetendheid en aan gehoorproblemen (AD, stuk 14, Vragenlijst CGVS, vraag 8) dan aan het dialect van de tolk.*

Bijkomend merkt de Raad op dat verzoeker zelf nooit heeft meegedeeld welk (sub-)dialect uit de Koerdische taalfamilie hij dan wel als ‘zijn eigen taal’ bestempelt. In het verzoekschrift wordt weliswaar gesteld dat verzoeker “enkel en alleen de Kurdische taal machtig is, en meer bepaald het subdialect ‘Kurmanji’”. Uit de informatie die door de verwerende partij bij haar nota met opmerkingen werd gevoegd, blijkt evenwel dat “Kurmanji” de benaming is van de noordelijke groep binnen de drie grote taalgroepen van de Koerdische taalfamilie, naast Sorani (de centrale groep) en Pehlewani (de zuidelijke groep) (Nota met opmerkingen, bijlage 1, Kurdish Languages). “Badini” is op zijn beurt een subdialect van het “Kurmanji” die specifiek in Iraaks Koerdistan wordt gesproken (Nota met opmerkingen, bijlage 2, Kurmanji). In weerwil van verzoekers beweringen in zijn middel worden varianten van het “Kurmanji” niet enkel in Noord-Irak gesproken, maar in een zeer uitgestrekt gebied dat verschillende landen beslaat, met name Turkije, Syrië en Irak (Ibid.). Terloops merkt de Raad op dat de stelling van verzoeker in het schrijven van zijn raadsman van 11 juli 2019, dat de dialecten van de verschillende taalgroepen “not mutually intelligible” zijn, niet betekent dat sprekers van (sub-)dialecten binnen eenzelfde taalgroep elkaar niet zouden kunnen begrijpen (AD, stuk 11, Documenten, brief advocaat, 11 juli 2019; Verzoekschrift, bijlage 4). Er kan trouwens niet worden ingezien hoe tegemoet zou moeten worden gekomen aan de wens van verzoeker om opnieuw gehoord te worden omdat zijn dialect wezenlijk zou verschillen van het “Badini”, zonder dat wordt verhelderd in welk ander (sub-)dialect van het “Kurmanji” verzoeker zich uitdrukt en/of gehoord zou willen worden. Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker een landkaart met de verspreiding van de Koerdische (sub-)dialecten in Irak toe (Verzoekschrift, bijlage 5), maar deze kaart laat niet toe te concluderen dat de variant van het Koerdisch die de tolk gebruikte in hoofde van verzoeker tot misverstanden aanleiding zou geven. De Raad stipt ook aan dat verzoeker de gelegenheid onbenut liet om ter terechtzitting in persoon te verschijnen om met behulp van de aanwezige tolk te bepalen welk (sub-)dialect van het “Kurmanji” hij als ‘zijn eigen taal’ beschouwt om op die manier eventuele misverstanden uit te klaren.

Uit wat voorafgaat dient te worden geconcludeerd dat verzoeker niet heeft aangetoond dat zijn recht om gehoord te worden met de voeten zou zijn getreden. Het eerste middelonderdeel mist bijgevolg elke grondslag.

2.5.4. In een tweede middelonderdeel oppert verzoeker dat er bij het stellen van de vragen onvoldoende rekening zou zijn gehouden met zijn profiel van ongeletterde herder die nauwelijks scholing heeft genoten. De Raad merkt evenwel op dat van verzoekers om internationale bescherming mag verwacht worden, zelfs wanneer ze slechts over een lage scholingsgraad beschikken, dat ze op elementaire kennisvragen kunnen antwoorden (RvS, 27 januari 2004, nr. 127.477). Zelfs van personen met een geringe opleiding mag verwacht worden dat zij omtrent belangrijke feiten in hun leven, die de essentie uitmaken van hun verzoek om internationale bescherming, voldoende coherente en duidelijke informatie kunnen geven (RvS 27 april 2000, nr. 86.933).

De Raad stelt op basis van het administratief dossier vast dat verzoeker bij zijn inschrijving verklaarde in Sinjar geboren te zijn (AD, stuk 15, Inschrijving van de asielaanvrager, 5 september 2018). Op 17 oktober 2018 corrigeerde verzoeker zijn geboorteplaats naar Qabusiya (AD, stuk 14, Verklaring DVZ, 17 oktober 2018, persoonsgegevens). Verzoeker beweerde in Qabusiya te hebben gewoond vanaf zijn geboorte tot aan zijn vertrek op 3 augustus 2014 (Ibid.). Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat de protection officer aan verzoeker eenvoudige vragen stelde over zijn scholing en de landbouwactiviteiten van zijn vader (AD, stuk 4, notities van het persoonlijk onderhoud, 20 juni 2019, p. 3-9). Verzoeker verklaarde dat hij na het tweede leerjaar basisschool zijn vader heeft geholpen in de landbouw en als herder had gewerkt (Ibid.). In dit verband stelde verzoeker zelf dat hij de dieren van zijn dorp Qabusiya naar een weiland bracht dat in Hatimiya lag (Ibid., p. 8-9). Op basis van verzoekers activiteiten als herder mag redelijkerwijs worden verondersteld dat hij goed op de hoogte is van de namen en de situering van de dorpen en nederzettingen die in de onmiddellijke omgeving van zijn dorp liggen. De commissaris-generaal stelde echter op basis van de antwoorden van verzoeker het volgende vast: “Echter blijkt evenzeer dat uw situering ervan niet altijd even accuraat is. Zo gaf u correct aan dat Hatimiya oostelijk van uw dorp ligt en Sinjar ten noorden. Gevraagd naar Narinjok (Narinjuk) herkende u het dorp en situeerde dit westelijk van uw dorp voorbij de agglomeratie van Chomis (Domiz). Evenzeer herkende u Ranbuse en voegde er correct aan toe dat het uit een Oostelijk en een Westelijk deel bestaat en situeerde dit evenzeer westelijk van uw dorp.

Expliciet gevraagd of Narinjuk en Ranbuse in dezelfde richting (ten opzichte van uw dorp) liggen bevestigde u dit (CGVS p.9, 15). Echter blijkt duidelijk uit meerdere kaarten dat Narinjuk oostelijk van uw dorp ligt vlak voor Hatimiya (zie blauwe map). Gezien u uw vee altijd naar Hatimiya bracht is het onaannemelijk dat u Narinjuk, hetgeen op nog geen km van Hatimiya ligt en u hier wellicht onderweg passeerde, dermate verkeerd situeert (CGVS p.9-10). Evenzeer opvallend is het gegeven dat u vele gegeven plaatsnamen ook niet wist te herkennen. Hoewel bepaalde uitspraken kunnen verschillen en bepaalde dorpen niet op elke kaart te zien zijn is uw onwetendheid niettemin opvallend. Zo waren de plaatsnamen Tal Nawan, Bulaj, Jadallah, Sharul Gharbi, Gabr Hajar, Ain Ghazal, Hatra en Kurkurkan u volledig onbekend (CGVS p.9-10, 15- 16, zie kaarten blauwe map).” Op basis van de kaarten die aan het administratief dossier werden toegevoegd (AD, stuk 12, Landeninformatie, kaarten), dient inderdaad te worden besloten dat verzoeker er niet in geslaagd is een deugdelijk beeld te schetsen van de dorpen die in de onmiddellijke nabijheid van zijn dorp liggen en waarvan, precies omwille van zijn profiel als herder, een degelijke, praktijkgerichte geografische kennis mag worden verwacht. In weerwil van verzoekers beweringen blijken de antwoorden van verzoeker op vragen die rekening houden met zijn beperkte scholing en zijn landbouwactiviteiten geenszins te overtuigen.

Vervolgens merkt de Raad op dat de summiere kennis van verzoeker over de stad Sinjar in de beslissing niet werd gebruikt om zijn herkomst uit Qabusiya in twijfel te trekken. De Raad stelt vast dat verzoeker zelf bevestigde dat hij in de stad Sinjar was geweest (AD, stuk 4, notities van het persoonlijk onderhoud, 20 juni 2019, p. 10), waardoor het niet verbazingwekkend is dat de protection officer hem enkele vragen stelt over deze stad. Verzoeker legde echter weinig bruikbare verklaringen af over de landmarks in de stad Sinjar, maar deze werden blijkbaar niet relevant geacht om verzoekers herkomst uit Qabusiya in twijfel te trekken. De commissaris-generaal acht het wel opmerkelijk dat verzoeker verklaarde dat hij één keer in Rabia geweest was toen hij naar Mosul ging en dat hij zich niet kon herinneren of hij Tel Afar was gepasseerd toen hij naar Zakho ging (Ibid., p. 16). In zijn middel tracht verzoeker a posteriori te verantwoorden waarom hij vanuit Qabusiya via het pal noordelijk gelegen Rabia naar het westelijk gelegen Mosul zou zijn gereisd, maar er kan niet worden ingezien waarom hij bij het persoonlijk onderhoud niet onmiddellijk de reden kon geven voor deze grote omweg.

Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat verzoeker een beperkt aantal vragen werd gesteld over prominente figuren uit zijn regio van herkomst, onder andere over de burgemeester van de stad Sinjar en de provinciegouverneur van de provincie Nineveh, waarvan verzoeker beweert afkomstig te zijn (AD, stuk 4, notities van het persoonlijk onderhoud, 20 juni 2019, p. 13; p. 25-27). De Raad merkt op dat deze vragen zeker niet het leeuwendeel uitmaken van het persoonlijk onderhoud. In de bestreden beslissing wordt het vooral bevreemdend geacht dat verzoeker geen informatie kan meedelen over Dakhil Qassim Hassoun, die burgemeester was van de stad Sinjar in 2009, toen hij beweerdelijk in de regio verbleef (Ibid., p. 26; AD, stuk 12, Landeninformatie, Suicide bombings in iraq kill more than 20) terwijl hij als antwoord op de vraag wie vóór zijn vertrek burgemeester was, Magma Khalil als naam opgaf. Magma Khalil bleek echter anno 2019 burgemeester van Sinjar te zijn (AD, stuk 12, Sinjar mayor says submitted plan to ensure return of displaced Iraqis). Verzoeker beweerde bovendien dat Magma Khalil nadien werd opgevolgd door Maysar Saleh Haji, die echter de districtsburgemeester was in de tijd dat verzoeker er nog wel zou hebben verbleven. De Raad stelt vast dat verzoeker geen duidelijk beeld kon schetsen van de prominente figuren gedurende de tijd dat hij in de regio Sinjar zou hebben verbleven.

De Raad stipt bijkomend aan dat verzoeker weinig doorleefde verklaringen aflegde over de veiligheidssituatie in de regio onmiddellijk voor zijn vertrek. Verzoeker blijkt in staat een aantal incidenten op te sommen die zich in het district Sinjar voordeden in de periode 2005-2010 (AD, stuk 4, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 14), maar over de gebeurtenissen ten tijde van zijn vertrek legde verzoeker bijzonder vage verklaringen af. Zo wist verzoeker niet te verduidelijken wanneer Mosul precies in handen van IS was gevallen en situeerde hij dit in juli of augustus 2014 (Ibid., p. 21), terwijl de val van Mosul reeds in juni 2014 was gevallen (AD, stuk 12, Landeninformatie, Nineveh Governorate). Verzoeker stelde dat IS eerst Mosul veroverd had en dan “in onze richting” kwam (AD, stuk 4, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 21). Toen werd gevraagd waarheen de mensen vluchtten, beweerde verzoeker dat er een deel naar Syrië en een deel naar de Koerdische regio was gevlucht (Ibid.), maar hij liet de duizenden vluchtelingen onvermeld die zich in augustus 2014 hadden verschanst in de Sinjar Mountains ten noorden van de stad (AD, stuk 12, Landeninformatie, Peshmerga rescues 10,000 Yazidis trapped in Sinjar Mount). De verklaringen van verzoeker lijken erop te wijzen dat hij niet in de regio Sinjar verbleef in de periode die aan zijn vertrek uit zijn land van herkomst voorafging.

Uit het geheel van zijn vaststellingen kon de commissaris-generaal, rekening houdend met het profiel van verzoeker, rechtsgeldig concluderen dat hij onvoldoende aannemelijk heeft gemaakt in de periode die aan zijn vertrek voorafgaat in het dorp Qabusiya in het district Sinjar in de provincie Nineveh te hebben verbleven.

De Raad wenst bovendien te benadrukken dat de motivering van de bestreden beslissing als geheel moet worden gelezen en niet als een samenstelling van componenten die elk op zich een beslissing kunnen dragen. Het is immers het geheel van de vastgestelde tegenstrijdigheden en onwetendheden op grond waarvan de commissaris-generaal oordeelde dat de geloofwaardigheid van het asielrelaas wordt ondermijnd (RvS 9 december 2005, nr. 138.319)."

De Raad is niet bevoegd om naar aanleiding van de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming, de beslissingen met betrekking tot vorige verzoeken om internationale bescherming nogmaals te beoordelen in beroep. De Raad heeft immers niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken om internationale bescherming werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. Dit neemt echter niet weg dat hij bij de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een vorig verzoek om internationale bescherming zijn afgelegd.

De opmerkingen in het verzoekschrift, die in wezen herhalingen betreffen van verzoekers verweer ten tijde van zijn eerste verzoek, kunnen geenszins afbreuk doen aan de vaststellingen gedaan door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen én de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in het kader van verzoekers eerste verzoek om internationale bescherming.

10. Verzoeker meent dat er in de bestreden beslissing niet afdoende wordt gemotiveerd omtrent de subsidiaire beschermingsstatus. Hij wijst tevens op de onveilige situatie in Koerdistan.

Te dezen dient te worden verwezen naar het arrest van de Raad nr. 235 968 van 25 mei 2020 ingevolge verzoekers eerste verzoek om internationale bescherming en waaruit blijkt dat aan de voorgehouden herkomst en verblijf in de regio geen geloof kan worden gehecht.

De beoordeling van de Raad in het kader van verzoekers eerste verzoek aangaande de subsidiaire beschermingsstatus luidt als volgt:

"2.5.6. Aangezien verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt in welke regio hij voor zijn vertrek uit zijn land van herkomst, blijft de commissaris-generaal en de Raad in het ongewisse welke regio in Irak als relevante regio van herkomst dient te worden beschouwd in functie waarvan zijn nood aan internationale bescherming dient te worden beoordeeld. Verzoeker haalt in zijn middel landeninformatie aan over de volatiele veiligheidssituatie in bepaalde regio's in Irak, in het bijzonder in de provincie Nineveh, maar hij maakt niet concreet aannemelijk dat deze provincie in hoofde van verzoeker als relevante regio van herkomst kan worden beschouwd. Verzoeker heeft bijgevolg geen gegronde vrees voor vervolging aannemelijk gemaakt en evenmin aangetoond dat er in zijn hoofde sprake zou zijn van een reëel risico op ernstige schade.

2.5.7. Louter ten overvloede stelt de Raad vast dat verzoeker, die de Iraakse nationaliteit heeft en als Koerd geboren is uit Koerdische ouders (AD, stuk 14, Verklaring DVZ, 17 oktober 2018, persoonsgegevens) zich bij terugkeer naar zijn land van herkomst, desgevallend in de gebieden zou kunnen vestigen die onder de controle staan van de Koerdische Regionale Autoriteit en hun ordediensten, namelijk de provincies Erbil, Dohuk en Suleymaniyah en Halabja. Uit de objectieve informatie waar de bestreden beslissing naar verwijst, namelijk EASO COI 'Security situation Iraq' van 12 maart 2019, blijkt dat sjjiitische milities niet actief zijn in de gebieden die onder controle staan van de Koerdische Regionale Autoriteiten, gezien die beschikken over hun eigen instellingen en militaire, politionele en juridische apparaat, zodat verzoeker in de Koerdische Autonome Regio geen vrees hoeft te koesteren voor deze milities. Verder wordt gesteld dat het in deze regio relatief stabiel is en bevat de landeninformatie geen aanwijzing van een risico op reële schade voor burgers als gevolg van willekeurig oorlogsgeweld (EASO COI 'Security situation Iraq', 12 maart 2019, 'Kurdish Region of Iraq, p. 148 en volgende). Verzoeker brengt in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming geen vrees voor vervolging aan jegens de Koerdische Regionale Autoriteit, noch enige vrees jegens de federale autoriteit van Irak zelf. Zo antwoordde hij bij de Dienst Vreemdelingenzaken geen lid te zijn van enige organisatie en slechts een ongeletterde herder te zijn. Hij zou evenmin ooit gearresteerd geweest zijn of veroordeeld door enige rechtbank en verklaarde "geen specifieke problemen te hebben met mensen"

(AD stuk 14, Vragenlijst CGVS, 17 oktober 2018). Van verzoeker kan verder de vereiste zelfredzaamheid worden veronderstelt om zich te vestigen in het Koerdische gebied van zijn land van herkomst en zich daar onder de bescherming te stellen van de Koerdische Regionale Autoriteit, gezien hij een gezonde jonge man is die vanuit Irak naar België is gereisd en naar eigen zeggen in staat was om 2.500 USD te betalen voor zijn reis van Turkije naar Griekenland en nog eens 6.500 voor zijn reis van Griekenland naar België (AD, stuk 14, Verklaring DVZ, 17 oktober 2018, reisroute), waardoor het niet onredelijk lijkt dat hij zich in geval van terugkeer in de Koerdische Autonome Regio zou vestigen.”

In het kader van onderhavig verzoek brengt verzoeker geen nieuwe elementen aan die een ander licht werpen op deze appreciatie. Het nationaliteitsbewijs, het uittreksel uit het geboorteregister en het woonattest vermogen geenszins aan het gezag van gewijsde van voormeld arrest te tornen gelet op de motivering in de bestreden beslissing.

Verzoeker beperkt zich in zijn verzoekschrift tot het louter beweren dat de situatie in Koerdistan op heden onveilig is, maar brengt geen elementen bij waaruit kan blijken dat de informatie op grond waarvan de Raad voormelde beoordeling heeft gemaakt niet (langer) correct zou zijn of dat de Raad hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken. De voormelde motivering blijft dan ook overeind.

11. Gelet op het geheel van wat voorafgaat besluit de Raad dat er geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig maart tweeduizend eenentwintig door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS